

תלמודו בידו

דף פג עמוד א

יבמות

א לר' יוסי, האם אנדרוגינוס הוא זכר ודאי או ספק זכר ספק נקבה ?

ב כמה זמן לפני שביעית אסור ליטע או להרכיב אילן, ומדוע ?

ג אשה הרה שבימים הראויים לזיבה ראתה דם, באיזה אופן תולים בקושי ואינה נעשית זבה ?

ד המסכך גפנו על גבי תבואת חברו, האם הגפנים והתבואה נאסרים בהנאה והאם חייב המסכך לשלם את דמי התבואה ?

א משנה: סבר שהוא זכר ודאי, ואם נשא אשה מאכילה בתרומה [דאורייתא].

ברייתא: סבר שכריה בפני עצמה היא, ולא הכריעו בה חכמים אם זכר אם נקבה.

1. יש אומרים בדעת רב, שר' יוסי חזר בו בברייתא ממה שאמר במשנה.

2. לרב הונא סברת המשנה עיקר, וכן פסק להלכה. וכן סובר שמואל.

ב תנא קמא: ששים יום. שתוספת שביעית היא שלשים יום, ולקליטה צריך שלשים יום.

ר' יהודה [ושמואל]: שלשים ושלש יום, שאם אינה קולטת בשלשה ימים שוב אינה קולטת.

ר' יוסי [ורב]: ארבעים וארבע יום, ששיעור קליטת הנטיעה והרכבה הוא שבועיים.

- נטע או הרכיב או הבריך אילן בתוך זמנים אלו, יעקור את הנטיעה.

ג ר' מאיר: תולים בקושי אפילו ראתה דם במשך ארבעים או חמשים יום קודם הלידה.

ר' יהודה: הדם שרואה בחודש התשיעי מראש חודש ועד סוף החודש, תולים בקושי.

ר' יוסי: תולים בלידה את הדם שרואה שני שבועות קודם שילדה. וכן פסק שמואל.

- פסקו ציריה סמוך ללידה יום אחד, אין תולים בדם קושי, אלא דינה כיוולדת בזוב.

- ראתה דם קושי בימי נידתה, הרי היא טמאה טומאת נדה.

ד ר' מאיר: התבואה והכרם נאסרים בהנאה כדין כלאי הכרם, וחייב המסכך על התבואה.

ר' יוסי ור' שמעון [ושמואל]: אין התבואה נאסרת, שאין אדם אוסר דבר שאינו שלו.